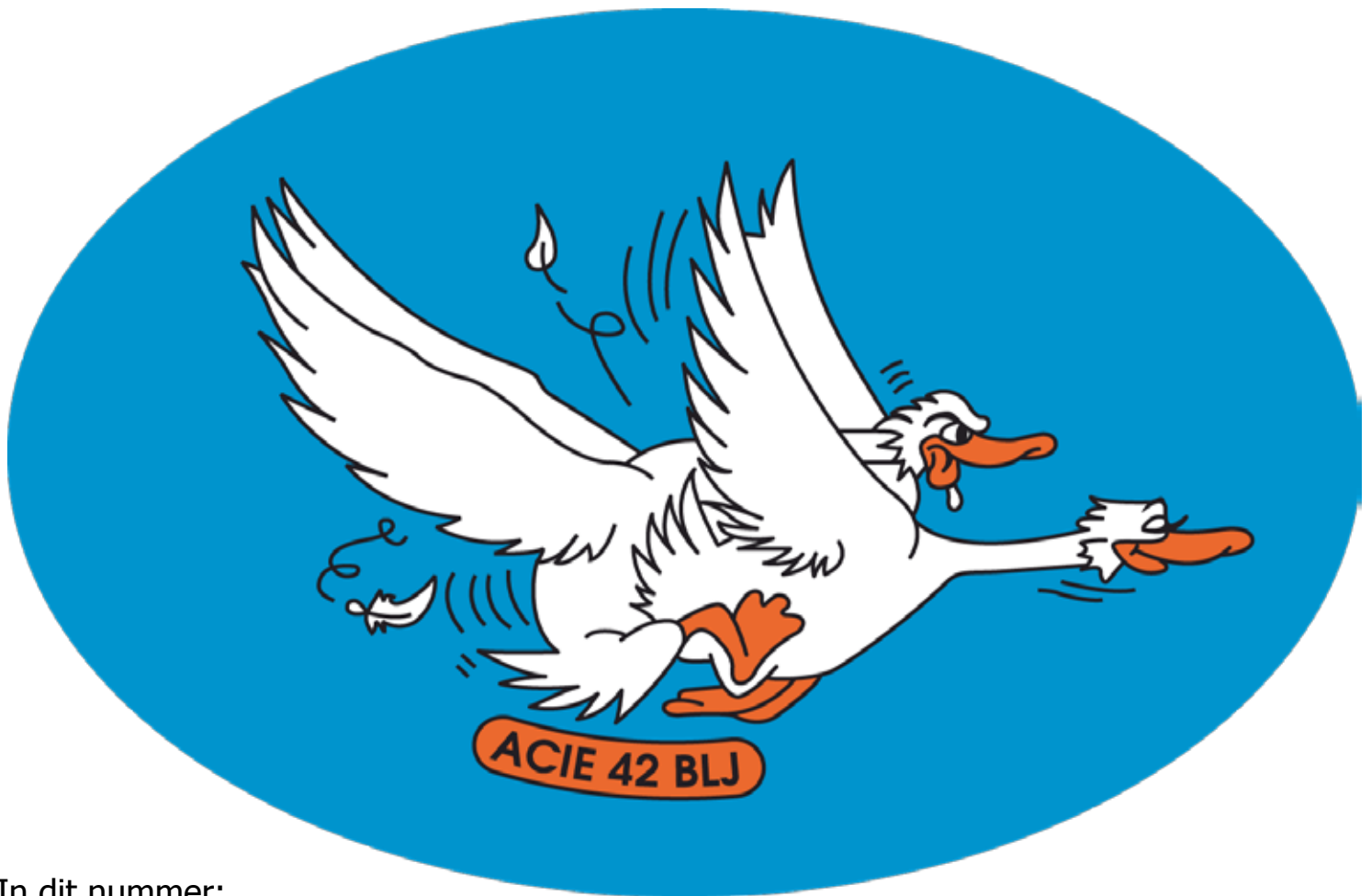

Alfakrant

Uruzgan edition
Januari 2008 ed. 3

In dit nummer:

- Gelukkig nieuwjaar
- Fotoverslag OP Tura Ghar
- Kerstpatrouille ehd 35
- Wist-u-datjes
- 24 jaar voor Fr@
- 2 Maanden Deh Rawod
- Van de Oppergans

- Van Moeder de Gans
- Niemand laat z'n eigen kind alleen
- En nog veel meer...

24 jaar voor Fr@

Op 28 December heeft onze enige echte Fr@ van de Mech zijn medaille gekregen voor 24 jaar langdurige, trouw en eerlijke dienst. Dat dat eigenlijk al meer dan een jaar geleden had moeten gebeuren mag de pret niet drukken want Fr@ vond het helemaal niet erg zijn medaille bij de Ganzen uitgereikt te krijgen. Namens de Ganzen nogmaals van harte gefeliciteerd!!!

Van de redactie

Zo, de derde editie van de Alfakrant en de helft van de missie zit er inmiddels op. Daarbij hebben we oud en nieuw achter de rug, die op verschillende locaties op verschillende manieren gevierd is.

De beste wensen

Met de eerste uitgave van de Akra in 2009 wil de redactie toch nog iedereen de beste wensen voor het komende jaar overbrengen. Tussen deze en de laatste Akra heeft even gezeten omdat het gros van de eenheid een flinke tijd de deur uit is geweest met de operatie Tura Ghar waarover verderop in dit nummer meer.

Oud en nieuw is in ieder geval zeker niet onopgemerkt voorbij gegaan, en dat zal ook in dit nummer blijken, met foto's en verslagen over oud en nieuw op verschillende locaties. Daarbij kan natuurlijk ook de nieuwjaarsduik niet ontbreken, die zeker in Deh Rawod geweldige invulling heeft gekregen!

Doos alcoholvrij HME voor Sld1 Robin

Op zeven januari jongstleden werd Sld1 Robin bij de bataljonscommandant, Lkol Swillens ontboden, om daar verrast te worden met een doos Becks alcoholvrij. Reden hiervoor was dat daags ervoor Sld1 Robin door scherp te blijven tijdens een patrouille de draden ontdekte van een IED die ingegraven lag. Hierdoor zijn de collega's van de genie op tijd in actie kunnen komen en zijn zij in staat geweest de IED te ontmantelen.

Voor de overste in ieder geval reden genoeg om Sld1 Robin in het zonnetje te zetten, en dus gefeliciteerd! Dat er nog veel op deze manier mogen volgen!

Deh Rawod

Tijdens oud en nieuw is de CSM, smi Grad, in Deh Rawod geweest om daar een paar dagen met onze Ganzen van eenheid 1.4/3.6 door te brengen. Dat dit een succes is geweest kun je verderop lezen, maar zijn bezoek heeft nog een bijkomstig effect gehad, en wel de eerste bijdrage vanuit Deh Rawod aan de Akra!

De redactie is blij met de enorme bijdrage die via de CSM gearriveerd is en hoopt dat dit voor de volgende nummers ook het geval zal zijn. De Luitenant Robbie is in het bezit van het mailadres van de redactie waar stukjes naartoe gestuurd kunnen worden, dus laat je niet onbetuigd!!!

Foto van de week

Voor al diegenen die het nog niet weten, je kunt geld verdienen met je foto's. Het bataljon is bezig met het verzamelen van foto's die onder meer als basis voor het herinneringsboek gaan dienen. Als je dus spannende, spectaculaire, opvallende of gewoon leuke foto's hebt, lever ze digitaal in bij de 2IC. De enige eis die bestaat is dat de foto een bepaalde link heeft met wat er in die week gebeurd is. Aan het eind van de week gaan de foto's naar het bataljon en kiest een commissie (waar de 2IC geen deel van uit maakt!!!) de foto van de week die beloond wordt met \$50,-. Op deze manier zijn er al 4 foto's van de week van de hand van een Gans!

Van de Opperigans

Hallo Ganzen,

Op dit moment kunnen we als compagnie terugkijken op een geslaagde eerste fase van operatie TURA GHAR, ook wel bekend als oefening Touring Car. Eenieder heeft zijn en haar stinkende best gedaan en naar mijn mening zijn de doelstellingen zoals we ze verwoord hadden ruimschoots gehaald.

Toch moeten we niet in de valkuil van alles is rustig en ons kan niets gebeuren trappen. Voor mensen onder ons is de operatie nog niet voorbij, 34, windmill, whiskey en mike mogen allemaal nog naar de vallei en de dreiging is zeker nog niet weg. Ook voor anderen staan nog verschillende acties op stapel, die ook niet gespeend zijn van gevaar. Het is absoluut zaak voor ons allen om scherp te blijven en de manier waarop we nu optreden vol te houden.

Helaas heeft de operatie ook slachtoffers gekost. Misschien niet de mogelijk verwachte WIA's, maar wel een aantal mensen die door blessures de actie niet hebben af kunnen maken. Hier blijkt toch uit dat het niet echt een "walk through the park" was. Gelukkig kunnen zij allen weer ingezet worden. Minder gelukkig zijn de sldn Philip en Dion. Om medische redenen hebben zij de terugreis naar Nederland eerder moeten uitvoeren. Vanuit hier wens ik hen succes met hun herstel en hoop ik hen op Kreta weer te mogen zien.

Verder laat ik het hierbij, ik ben trots op jullie allen zoals jullie je de laatste weken geweest hebben, ongeacht waar ingezet en heb alle vertrouwen in de laatste helft van de uitzending.

Groente, Wan

Van Moeder de Gans

Beste Ganzen,

Nu we met zijn allen over de helft zijn kunnen we terugkijken op een enerverende, drukke en mooie 1e helft van de uitzending.

Zoals jullie weten ben ik met oud en nieuw bij de maten geweest van 1.4 in Deh Rawod. Dit is zowel mij als het peloton als zeer positief ervaren, heb met hun oud en nieuw gevierd en natuurlijk de nieuwjaarsduik gedaan.

Van 2 t/m 4 januari ben ik met ze op patrouille geweest en ik moet zeggen een mooi gebied alwaar het zeer permissive is en je vanaf elke overwatch/ron de base kunt zien. Overigens gaat het goed met hun en jullie moeten allen de groeten hebben

Na de operatie Thura Ghar zijn we nu op de helft en moeten we zorgen dat we de 2e helft net zo enthousiast en professioneel blijven acteren als tot dusver.

Met de NATO medailleuitreiking in het zicht gaat het de komende periode iets minder druk worden daar alles nu gefocust is op de Baluchi en het bouwen van de Platoon base Mashal.

Ben trots op eenieder zoals we hier bezig zijn en blijf dit ook volhouden.

Groeten

Moeder

Verslag OP Tura Gahr (Sabel Berg) (door ehd 34)

Nou zoals gewoonlijk voor elke actie zouden we eerst verzamelen op de klasse 5 plaat. Eerst rustig wakker worden bakje koffie nog een beetje stoere verhalen vertellen.

Toen reden we samen met 37, 34 en 00 om richting de white compound. Die verplaatsing ging gelukkig erg soepel en we waren ook zo op de white compound aangekomen. Daar zouden we eerst een dag blijven, voordat we echt richting het hart van de Baluchi vallei zouden rijden.

Nou de volgende dag vertrokken we richting verzamelgebied Dagger, dat na de eerst neerslag al gauw omgedoopt werd tot verzamelgebied Bagger. Tijdens die verplaatsing werd nog een spotter gezien die door 37 geprobeerd werd uit te schakelen, helaas was het geen treffer.

Aangekomen op Bagger eerst tenten opzetten, en weer uitrusten voor we echt de green in zouden gaan met het uitgestegen personeel.

De volgende ochtend was een behoorlijke verassing, toen je na een lekkere nacht slapen we opeens wakker werden in de sneeuw.

Na eerst nog een tijd wachten voor we werkelijk richting Klewang, de basis waarvuit de rest van de operatie geleid zou worden, konden zijn we uit eindelijk toch vertrokken in de richting met al onze uitrusting.

Nu gaat het verhaal eigenlijk 2 kanten op, we hebben Bagger, de green en eerst maar wat over de Bagger.

Onder leiding van de moeder gans zou daar het voertuigenpark achterblijven met een gedeelte van 34, wissellaadsystemen, logistiekelingen, de smod, ews, enz enz enz.

Daar hebben ze dus gezeten met en man of 28, waarmee ze al die dagen 24-7 hebben gedraaid. Maar niet alleen wacht draaien maar ook herbevo, maken van kapotte voertuigen en allerlei andere klussen. Voor de rest was het redelijk sip voor de mensen op Bagger, want veel gebeurde daar verder niet.

Voor de rest die de green in gingen, hadden we als opdracht gekregen dat we samen met 37 een cordon moesten richten rond bepaalde quala's, zodat de verkenners samen met de ANA (Afghan National Army) daar hun instap konden doen. Uiteindelijk zouden 34 en 05 dezelfde nacht nog in de quala's slapen die we de eerste dag hadden gepakt, maar niet nadat ze grondig doorzocht waren.

De ochtend was de planning om richting het uiteindelijk Goosenest te gaan, en dat we vanuit daar de rest van de actie konden voortzetten maar al snel bleek dat het plan iets te groot was, want ieder peloton had een eigen strook gekregen van de Baluchivallei. 34, 37 en 23 zouden in zuidelijke richting elke quala binnenstappen die we tegen zouden komen, maar dat was teveel dus zouden we alleen de quala's of interest doen.

De dagen daarna verliepen soepel en gingen allemaal erg snel. Af en toe een bom in de bergen voor een spotter. Na een paar dagen lopen is eigenlijk niks gebeurd want zoals bleek was alle Taliban al vertrokken toen wij er met zijn alle aankwamen.

Maar na een dagje lopen gebeurde er iets wat tot op nu nog steeds verklaring heeft. 34 kwam terug van een patrouille en opeens een harde knal, eerst dacht iedereen dat er een 107 was ingeslagen bij de quala van 37. Uiteindelijk bleek het een handgranaat te zijn geweest, waarvandaan weten we nu nog niet en dat was wel 1 van de spannendste dingen die er in de green zijn gebeurd.

Na een kleine 2 weken in de sneeuw, regen, hagel, kou en soms wat warm weer te hebben gezeten, was voor ons de actie ten einde gekomen. We gingen terug naar TK voor een wel verdiende rustperiode vonden we met zijn alle. Daar nog een praatje van de kapitein gehad en daarna lekker naar de kamers en vroeg slapen.

Er worden patrouilles gelopen in het dorp en in de avond wordt er nog een Vehicle Checkpoint ingericht op route Maryland die voor de remain overnight ligt. Daarna slapen en onszelf gereed maken voor de volgende dag. De volgende dag volgt er weer een overwatch zo'n 2,5 km verder.

Wist-u-datjes

- De Sgt Jeroen er nog steeds van overtuigd is dat de F-18's uit een mortierpijp komen
- De Sgt Jeroen "afrotten" het mooiste vind wat er is en zelf als eerste afgerot werd afgevoerd
- De Kpl Linda haar haren wast met "mannenspul" van Sgt1 Arjen
- De Sgt1 Erik nog niet helemaal aan het infanterielevens gewend is
- Dit o.a. te merken is aan het feit dat hij van alles graag als eerste op de hoogte wil zijn, maar hij het vaak pas als laatste weet
- Dit ook te merken is aan het feit dat hij op aandringen van 34 wel heel snel overgaat op anaal onderzoek
- Dit na te vragen is bij de Sld1 Jaffar
- Hij beeldjes in de mond neemt die vlak daarvoor nog op niet nader te noemen plaatsen zijn geweest
- Wij ons dan ook afvragen wat de komende maand zal brengen
- WC in de Buma zat omdat de YPR niet te doen was
- Wij allemaal in een YPR zaten
- WC nauwelijks in de comms zat
- Hij stug volhield en toch bleef proberen
- De grote Echo dat ook in de gaten had
- 37 tegenwoordig S.A.S. heet, of te wel Special Afbreek Service
- De missie een opbouwmissie heet te zijn, maar Sgt1 Hans het land wil afbreken (muurtje!!!)
- Handgranaten tegenwoordig gewoon uit de lucht komen vallen
- Waarnemen en PSP' en heel goed samen kan
- De Sgt'en van 34 alleen wacht draaien als het hen uitkomt en ze er zin in hebben
- Hollie ook heel goed met smoelies om kan gaan
- De Kpl1 Martin zijn kamer heel goed en netjes bijhoudt
- De Sld1 Cemal een extra uitzendtoelage moet krijgen voor al het computerherstelwerk dat hij doet
- Men eindelijk weet waar WONJU daadwerkelijk voor staat
- Dit te danken is aan een bepaald schietincident
- WONJU dus eigenlijk Wapen Ontladen Niet Juist Uitgevoerd betekend
- 37 Echo al meerdere keren contact heeft gehad
- Wij ons afvragen waar hij deze ideeën vandaan haalt
- Hij namelijk de enige is die die dingen heeft meegemaakt
- De Kpl Karin heel goed kan knippen
- De mannen van 35 daar zeer dankbaar voor zijn
- Er bij 1.4 geen enkele Sld2 meer rondloopt
- De Sld1 Niek hier toch stiekem blij mee is
- Hij nu zelfs de KMS aan zijn horizon ziet
- Wij ons afvragen waar hij dan kijkt, want wij zien alleen bergen
- De baas voortaan strepen verstrekt bij pakjes roomboter
- De Sld1 Bart roomboter eet
- Hij laatst geen boter in de verpakking vond maar enkele Kpl's strepen
- De Sgt Sander ook strepen gevonden heeft
- Deze te vinden waren tussen zijn hagelslag
- Hij nu door het leven gaat als Sgt1 Titulair
- Er in Deh Rawod tot op heden nog geen karaoke bar gevonden is
- Dit dus vervelend is met het verspreiden van het Nick en Simon virus
- De ganzen vlag nog niet gestreken is ivm de recente diefstallen van deze gewilde vlag
- De Björn Borgs hier bij de wasserette behoorlijk gewild zijn
- Er ook in Deh Rawod liefdesrelaties ontstaan
- Dit door het gebrek aan vrouwen tussen de Sld1 Pim en zijn eten is
- Er bij 1.4 nog geen stoere bijnamen zijn verzonnen door Afghanen zoals Lazy Donkey
- Er echter bij deze eenheid wel jongens rondlopen die in de smaak vallen bij het volk
- Er hiermee bedoeld wordt op het fenomeen Shy-Boy
- De Sld1 Stephan bij deze verkiezing voorop staat
- Wij nog altijd een vacature hebben voor een ongelooflijk stoere en brede berger
- Er voor ons nog maar 1 optie is aangezien 1 van de 2 vastgeplakt zit aan een PTL's'er in TK
- De kapitein Wan natuurlijk ook van harte welkom is voor deze job
- Hij wel niet zo ongelofelijk stoer en breed is als zijn mede-kandidaten
- Ook in Deh Rawod de Sgt Nicky en Randy de mooiste OnderOfficieren zijn van de Battlegroup
- De Sgt1 Brian nog steeds op geruime achterstand de derde positie bekleed
- Er sinds kort een OnderOfficier bij is gekomen die de Sgt1 Brian bijna inhaalt
- Dit de voormalig Kpl Youri is

- Ook uit Deh Rawod de felicitaties komen voor deze pasgeboren OnderOfficier
- De baardgroei van de Sgt1 Marco sneller groeit dan het haar op zijn hoofd
- Hij door zijn baard steeds meer op een Sesamstraat figuur lijkt
- Wij nog altijd wachten op het nieuws van de Non-actief stelling van Elnt Matthijs
- Dit waarschijnlijk zijn voornemen is voor 2009
- De Elnt Robbie een kapper gevonden heeft in Hadrian
- Dit zijn grote buddy Sgt1 Marco is
- Er dus nu naast scheven torens in Italie, ook scheve kapsels in Uruzgan te vinden zijn
- Dat de Kpl1 van de Mikes, concurrentie van haardracht heeft gevonden in de vorm van de Sgt Nicky
- De Sgt Nicky zich afvraagt of de Kpl1 van de Mikes enkele haarelastieken voor hem over heeft
- De moeder van de Cie liever niet meer terug naar TK wilde, dankzij het oh zo gezellige 1-4 in Deh Rawod
- De gemiddelde leeftijd van ons peloton 22,15 betreft
- Dit met de Sgt1 Marco meegerekend 22,7 is
- Zijn grijze haren in de baard het verhaal eigenlijk al verduidelijken
- Wij ons afvragen hoe de Sgt1 Kenny zijn slaapzak nat kreeg
- Wij ons nog meer afvragen wat de Kpl Linda daarmee te maken heeft
- De Soldaten 1 Martijn & Lesly voortaan door het leven gaan als Siera-Tiny & Lau
- De posters van de Jamai-look-a-like Sgt Marc geliefd is bij de tolken van Hadrian
- Dat de Sgt'n Randy en Nicky bij elke Heli aankomst op de LS in de voorligsteun wachten
- Dit in de hoop dat de allejezus poepgoeie Sgt1 Brian uitstapt
- Zij een kleine teleurstelling moesten verwerken toen de MOEDER uitstapte
- De suicider's hier in Deh Rawod tegenwoordig meewerken aan de irrigatiekanalen
- Zij dit niet doen dmv het graven, maar door zichzelf hierin op te blazen
- De Sld1 Thomas niet geschikt is voor het inbrengen van een infuus.
- Hij zelfs bijna van de stoel opgevangen moest worden
- Wij de IK FAB OPENEN mee gegeven hebben aan de CSM, om de SMO zijn leven makkelijker te maken
- Ook hier onze chauffeurs doorgaan met het slopen van de voertuigen
- Zij vervolgens ook bij heli aankomst hopen op de Sgt Huib
- Echter gedesillusioneerd terugkomen en dan toch maar zelf herstellingen uitvoeren
- Nogmaals ook hier dus de vacature van berger!!!!
- Wij liever hebben dat de chagrijn die niet van Sinterklaas houdt, NIET meer in de Alfkrant komt
- Wij namelijk deze goedeheer wel liefhebben.
- Bij eenheid 1.4 blijkbaar onder de tafel een voornemen gedaan is
- Er namelijk tot nog toe afgezien van 2 januari elke dag in het nieuwe jaar een nieuwjaarsduik gedaan wordt
- Dit eerst de Kpl1 Luc betrof terwijl deze langs glibberige waterkantjes liep
- De Elnt Robbie na heel hard lachen de volgende dag zelf ook een duik nam
- Deze Elnt hierbij dusdanig zijn arm blesseert dat hij nu al 5 dagen met mitella rond loopt
- De Elnt na het nemen van de duik, besloot dit zachtjes over te doen door flauw te vallen
- Hij met zijn gezicht de grond lichtjes aan tikte
- Deze complete actie beloond werd met een filmpje tijdens de Fuck up van de dag
- De moeder van onze cie zichzelf al als genist ziet
- Zij hard heeft mee gebouwd aan een carport voor de MB van de Bravo groep
- Zij na de 3 daagse bij de Bravo groep meegedraaid te hebben nu meerdere toekomst perspectieven ziet
- Aangezien zij gediend heeft als MB-chauffeur en als boordschutter Ypr
- De Soldaat Beijer nu kan opschuiven voor de CSM in de toren
- OOC vaker in de slaapzak van Adjudant Eus heeft geslapen dan in zijn eigen slaapzak
- Dit iets met niveau 1 te maken schijnt te hebben
- Wij er verder ook het fijne niet van weten
- De Sgt Yuri sinds Tura Ghar bij het Regiment Huzaren der Limburgse Jagers hoort
- De Sgt1 Brian biologisch gezien ingedeeld moet worden bij de rimpelsauriers
- Dit ondanks al zijn cremetjes en zalfjes is die hij trouw dagelijks op zijn gezicht smeert
- Wij dit uit betrouwbare (vrouwelijke) bron bij 35 hebben
- Sgt Nicole het niet leuk vindt om gefotografeerd te worden met een druppel aan haar neus
- Zij het wel leuk vindt anderen te fotograferen met een druppel aan hun neus
- Helaas voor haar de foto van haar met een druppel aan haar neus wel bestaat
- Zij het niet voor elkaar heeft gekregen anderen met druppel op de foto te krijgen

De Kerstpatrouille van 3.5 (23-12-2008 tot 29-12 2008)

Eenheid 3.5 (atiq-goeroe's) ging weer eens een paar dagen de poort uit, onder de bezielende leiding van eerste luitenant Matthijs. Bestemming van deze missie was patrolbase Atiq.

We startten de dag op vanaf de Qrf-plaat. Aansluitend werden de wapens geladen op de Heavy Weaponrange en werd het tijd voor een bakje en een plakje op de klasse 5 locatie. Daar aangekomen troffen wij een wanhopig gedesillustreerde ontredder 3.0 Sjarlie aan. Deze persoon had 's ochtends de schrik van zijn leven gehad, nadat bleek dat zijn geliefde kerstboom spoorloos was. Deze kerstboom had enkele dagen ervoor nog geschitterd in de gang van chalet 10. Nadat bleek dat de hogere legerleiding van eenheid 3.5, 3.0 Sjarlie niet van zijn vraagstuk af kon helpen werden de laatste slokken van het zwarte goud doorgespoeld en begonnen we met de verplaatsing door Tarin Kowt naar Atiq. Een 3.0 sjarlie achterlatend met een groot vraagteken.

Met een allesvernietigende snelheid verplaatsten wij door de straten van Tarin Kowt. De verdwijning van de kerstboom was ondertussen al breaking news op Al Jazeera, RTL TK, en CNN Uruzgan. Nadat een onderzoek onder de lokale bevolking niets opleverde, kwamen we uiteindelijk aan op patrolbase Atiq.

Na enige tijd op Atiq, dook er schijnbaar uit het niets de roemruchte eerder vermelde kerstboom op. Enkele paxen van 3.5A hadden de nacht ervoor de kerstboom letterlijk afgetuigd, verpakt in plunjebalen en verborgen gehouden. 's Ochtends aan de buitenkant van Buma gehangen en geen haan die er naar kraaide. Zodoende had ook eenheid 3.5 nog een beetje een kerstgevoel.

Kerst hebben wij samen gevierd met de Aussie's en de ANA. 's Ochtends hadden we al een kerstman op de base. Die werd met een shovel onder grote belangstelling de base opgereden, strooide met pakjes sigaretten en snoep. 's Middags hebben we gegeten, ons kerstmaal bestond uit MRE's aangevuld met Pringles, gevulde koeken, stroopwafels en eigen matscomponenten. Na de maaltijd was er nog een kampvuurtje en toen liep de dag weer ten einde.

Ondertussen is de kerstboom weer terug in originele staat. De aangifte van diefstal van 3.0 sjarlie is ingetrokken en pronkt de boom weer in de gang van chalet 10.

Dit waren zo'n beetje de kerstdagen 2008 van eenheid 3.5.

LJ1 Jelmer, LJ1 Diederik

2 Maanden Deh Rawod

Het was 4 november zo rond 06.00 uur toen 2 jonge goden hun entree maakten op Eindhoven Airport.

Deze ontvangthal was beladen met niet de normale groene uniformen die we gewend zijn bij de baas, maar hier zagen we alleen de desert uniformen met hier en daar een uitzondering natuurlijk. Deze mensen moeten maar even wachten tot ze het zover geschopt hebben om deze 2 goden te mogen volgen in het uitzendgebied. Want het

dere op de Westbank op Jahan Gul, zodat beide zijden van de Helmand onder maximale waarneming blijven liggen.

De bevolking had niet lang op zich laten wachten want zij hadden gehoord en gelezen van deze komst op aarde. Het stond namelijk geschreven in Mohammed 3:14 in de Koran. Afijn, het volk kwam langzaam maar zeker toch richting de twee FOB's. En voor de twee voortgenoemde FOB's gingen ze allemaal door de hoeven. Misschien uit angst,

misschien uit geloof maar de twee goden werden naar voren geroepen. Nadat de bevolking vervolgens met de ene maaltijd na de andere kwam moesten deze goden toch echt even zeggen dat het genoeg was. Want ook de goden kwamen vol van de thee en van alle kip die ze kregen.

Dus zo wisten de goden uiteindelijk de bevolking te overtuigen van het

was zover, de levende goden op aarde gingen namelijk hun intrek maken in Uruzgan, wel te verstaan Camp Hadrian in Deh Rawod. Een klein kamp ten westen van Kamp Holland, omringd door bergen, maar nog net groot genoeg om deze beren te kunnen huisvesten.

6 november was de datum van de aankomst aldaar. Als eerste wist het bestuur zich geen raad en werden deze 2 gozers geplaatst in een transitieruimte. Met als reden dat er een FAB gezocht moest worden om te passen.

Ondertussen, terwijl de zoektocht voortgezet werd, moesten de goden zich warm maken voor het verplaatsen naar Coyote, de eerste RIP van het 1.4 peloton. Zo gezegd zo gedaan, vertrokken de jongens naar het pittoreske Coyote, een mini hadrian wordt het ook wel genoemd. Naast deze FOB is er aan de Westbank van de Helmand een mini FOB, gevestigd in een quala. Het was nu zover, het echte werk was begonnen. 1 God aan de Eastbank op Coyote, de an-

feit dat dit geen eenmalig bezoek was maar dat zij hier nog voor vrede en stabiliteit gingen zorgen voor tenminste de komende 4 maanden. En zo gingen de goden te werk. Door middel van patrouilles in de omgeving met als doel de vijaard de stuipen op het lijf te jagen, gingen ze dingen doen. Door de patrouilles zijn er tot dusverre alleen enkele Talibaanse angsthazen gezien die op een afstand begonnen te vluchten, waaarschijnlijk na het nieuws van de aankomst van de goden. En zo is er tot nog toe nog niks noemenswaardigs gebeurd en is de bevolking in zijn nopjes dankzij het duo. Al met al moet er gezegd worden dat deze 2 echt goed bezig zijn en dat zij nog 2 maanden de tijd hebben om hier enkele fabrieken te starten. Of dat gaat lukken is geen vraag, maar een kwestie van tijd.. Tijd die de bevolking van het Oord alhier meer dan voldoende heeft:

MVG DE GODEN

Foto's en sfeerimpressies

Van links naar rechts, van boven naar beneden:

- 1: Eenheid 14 in Deh Rawod
- 2: 35R met de kerstboom van 30C
- 3: Kerst met de ANA op ATIQ
- 4: Sgt1 Kenny tijdens Tura Ghar
- 5: Nogmaals kerst met de ANA

Niemand laat z'n eigen kind alleen (Dit verhaal berust op werkelijke gebeurtenissen in het verleden)

Er was eens een Moeder de Gans die op een dag het genoeg had om met haar jongeren te gaan uitvliegen vanuit haar nest "Save Heaven" Oirschot! Haar kinderen hadden al de nodige vlieglessen gehad voordat ze gingen beginnen aan het echte werk; de Ultieme sprong en doorvlucht naar het warmere Oosten. Niet al haar kindertjes waren gelijk, en Eentje-4 had de ambities meteen het moedernest te gaan verlaten,.. en door te vliegen naar het verderop gelegen plaatsje Deh Rawod, om daar de Rode Ganzen te gaan begeleiden en ondersteunen in hun ganzen-taak. Zoals elke Moeder zou doen op dat moment deed zij er alles aan om haar Eentje-4 te behouden, maar de grote meute besliste dat het moment daar echt zou komen: Gansje Eentje-4 zou alleen op pad gaan in de grote-mensen wereld! Zo gezegd, zo gedaan vloog Eentje-4 uit, en verliet hun moederlijke vleugel om te gaan dienen elders! Maar zoals Willeke Alberti zingt in haar lied: "Niemand laat z'n eigen kind alleen", deed ook Moeder de Gans dit niet, en ze ging op Bezoek bij haar Eentje-4 in het Deh Rawodse..:

De aankomst van Moeder de Gans was niet overweldigend! In de dichte mist en zware regenval arriveerde ze na een lange vlucht over de bergen. Vermoeid en verward ging ze opzoek naar haar Eentje-4 die tot haar grote verbazing niet aanwezig bleek te zijn. Geschokt en met veel gekwekker ging ze opzoek naar haar vermiste trots : Eentje-4.

Na wat gevraag in de rondte kwam Moeder de Gans erachter dat Eentje-4 haar plicht aan het doen was op FOB Coyote, en dat zij aan het einde van de middag weer zouden neerstrijken op het Hadriaanse. Na uren van piekeren en ijsberen (Ja, ook een gans kan ijsberen) hoorde ze in de verte vleugelgewapper. Sneller dan het geluid vloog Moeder de Gans naar de voorpoort, waar zij samen met Moeder de Rode Gans haar kindje verwelkomde. Met trots in haar ogen en een hart vol met liefde omhelsde ze Eentje-4 die volkomen verrast in de vleugels van haar moeder dook! 1 + 1 was weer 2..

Na enkele dagen verloren herinneringen opgehaald te

hebben (zoals de vluchten naar Oberlausitz/Salisbury Plains en Beverlo) was het nogmaals tijd voor een feestje. Nieuwjaar moest natuurlijk gevierd worden en Eentje-4 was zo blij als een Mathijs dat Moeder de Gans dit met hun zou gaan vieren. Want, zoals elke Gans weet, bij Nieuwjaar hoort een frisse duik in een winterse sloot, en dat in een zo schandalig mogelijk tenue! De voorbereiding van dit evenement begint vaak al maanden vantevoren:

- Een thema moet gekozen worden
- Tenue's moeten van heinde en ver overgevlogen worden
- Het water moet op temperatuur worden gebracht
- En last but not least: De duik moet tot in de fokking detail worden voorgeoefend.

Ook dit jaar was Moeder de Gans in haar nopjes toen ze Eentje-4 volledig uitgedost zag verschijnen bij de winterse sloot. Mijn god wat zagen moeder en dochter er belachelijk uit! Zoals een goed moeder bekwaam nam ze het voortouw en plenste na een betoverende duik vol amplitude en stijl te water. Eentje-4 kon niet lang op zich laten wachten en snelde zich naar de oever. De aanloop was kort, de sprong was krachtig & de val was diep! Eentje-4 had wat dat betreft weinig weg van haar Moeder. Na de veren goed te hebben uitgewappert gingen de ganzen tevreden terug naar het Kamp om daar de happening na te spreken onder het genot van oud hollandsche cake (met nadrukking op oud) en warme chocolade melk.

De dagen die daarop volgde stonden in het teken van een rondvlucht om en nabij het pittoreske Deh Rawod. De omgeving van Hadrian was al snel op de hoogte van deze "tour" en de straten liepen vol met toeschouwers. Moeder de Gans was niet te beroerd om ook haar vleugels uit de mouwen te steken en hielp Eentje-4 met de nodige Tips&Tools die bij deze taak benodigd zijn. De dagen vlogen (zoals ook ganzen doen) en het afscheid kwam met de minuut dichterbij: Moeder de Gans zou haar Eentje-4 weer gaan verlaten!

Wanneer we deze prachtige lap literatuur typen is Moeder de Gans haar koffers alweer aan het pakken, en warmt zij haar vleugels op om de barre terugtocht weer aan te gaan! We willen bij deze de Moeder der Ganzen bedanken voor het hartverwarmende bliksembezoek & haar een prettige vlucht wensen naar onze Broers (lees: Bruce) en Dochters in het Tee-Keejse, het ga jullie goed!

Met vriendelijke Groet,

EENTJE-4

Ps. Papa-Gans, ook U bent van harte welkom in ons nestje!

FOKKE & SUKKE
ZITTEN DE TWEEDE KAMER VOOR

DUS DAN MOETEN
WE CONCLUDEREN
DAT VAN MIDDELKOOP
DE ENIGE IS...

...DIE WEG WIL
LUIT AFGHANISTAN

www.foksuk.nl

Sgt Youri van het regiment Huzaren der Limburgse Jagers